

Жалбоподателя ХР. СТ. Ш. от град Севлиево, улица „*****“ № 87, вх. „А“, ЕГН *****, е обжалвал Наказателно постановление № 21-0892-000296, издадено на 02.06.2021 г. от Началник на Сектор „ПП“ при ОД на МВР Габрово, с което за нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на същият са били наложени „Глоба“ в размер на сумата от 1400 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от „Шест месеца“, на основание чл. 182, ал. 5 във вр. с ал. 2, т. 6 от ЗДвП. По съображения, изложени в подадената жалба и развити в рамките на проведеното по делото съдебно заседание от процесуален представител, който е упълномощил по предвидения за това ред, жалбоподателя е счел постановлението за незаконосъобразно и го е обжалвал като такова с искания за неговата цялостна отмяна, заедно с всички законни последици, които произтичат от това. Към тях спадат и разноски, заплатени на този процесуален представител, чието присъждане се претендира въз основа на предвиденото в чл. 63, ал. 3 от ЗАНН.

Ответната по жалба страна е била редовно призована, но не е изпратила упълномощен процесуален представител за разглеждането на делото. В писмото, с което тя е изпратена до съда, тази страна е направила искания за нейното оставяне без уважение, както и за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

След като съпостави събраните при производството писмени и гласни доказателствени материали, съдът намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателя е собственик на автомобил марка „Порше“, модел „Кайен“ с Рег. № СА 52-52 РМ, както и правоспособен водач на МПС от категориите „С“, „В“, „DE“, „CE“, „D“, „AM“, „ТКТ“ и „BE“, воден на отчет в Сектор „ПП“ при ОД на МВР Габрово, който до описаната в акта и обжалваното постановление дата е бил санкциониран по административен ред чрез множество влезли в сила други такива за различни нарушения на норми от ЗДвП. Освен с тях, той е бил санкциониран и посредством общо 34 на брой издадени от ОД на МВР Габрово електронни фишове - Серия К № 3398396, Серия К № 3476952 и Серия К № 3481950, влезли в сила на 20.04.2020 година; Серия К № 3486581, влязъл в сила на 16.04.2020 г.; Серия К № 3514951, влязъл в сила на 30.04.2020 г.; Серия К № 3685404, влязъл в сила на 27.07.2020 година; Серия К № 3725047, влязъл в сила на 07.08.2020 г.; Серия К № 4413779, влязъл в сила на 17.02.2021 г. и Серия К № 4428386, влязъл в сила на 17.02.2021 година, с които на същият са наложени наказания за нарушения по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

На 11.03.2021 година посочения по-горе автомобил бил управляван по път II-44 в посока от гр. Севлиево към гр. Габрово. Около 10,56 часа на същата дата, докато пътувало по участък от път II-44 в описаната посока, попадащ извън територията на населено място в района на км. 26+930 от пътя, за който съществувало въведено ограничение (чрез пътен знак В 26) на скоростта в рамките на 50 км/ч, той бил заснет да се движи със скорост 114 км/ч, надвишаваща с 64 км/ч тази, разрешена за движение по този участък. Движението е заснето с помощта на автоматизирано техническо средство АТСС (ARH CAM S1) № 11743d5, представляващо (според приложените писмени материали) такова за измерване от мобилен тип.

След предприетите действия по установяване собственика на МПС, до РУ по постоянното му местожителство в гр. Севлиево е било изпратено писмо (приложено на л. 8) Рег. № 892р-562/18.03.2021 г. на Сектор „ПП“ при ОД на МВР - Габрово заедно със снимков материал на заснетото нарушение, с отправена молба за запознаване на жалбоподателя с него и искане към същият да попълни декларация по чл. 188 от ЗДвП с данни за лицето, което е управлявало автомобила на отразената в снимковия материал дата. На 07.04.2021

година Ш. попълнил такава декларация по чл. 188 от ЗДвП (на л. 7), в която посочил, че около 10,56 часа на 11.03.2021 година автомобилът с Рег. № СА 52-52 РМ е бил управляван от него. Във връзка с изложеното на 07.04.2021 година, след като се явил в сградата на РУ Габрово, в присъствието на жалбоподателя и това на двама служители от ОД на МВР Габрово, е бил съставен и акт за установяване на административно нарушение против него. Актът е бил съставен от свид. П.Г. – на длъжност „младши автоконтрольор“ в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Габрово, който е приел, че след като около 10,56 часа на 11.03.2021 година, в Община Габрово, на път II-44, км. 26+930 в посока гр. Габрово, при въведено ограничение на скоростта чрез пътен знак В26 извън населено място, е управлявал собствения си лек автомобил „Порше Кайен“ с Рег. № СА 52-52 РМ със скорост 114 км/ч, превишаваща (след приспадане на допустимата техническа грешка 3%) разрешената с 60 км/ч, и това е осъществил в едногодишен срок, след като на същият са били наложени глоби за превишена скорост с електронни фишове: Серия К № 3398396, Серия К № 3476952, Серия К № 3481950, Серия К № 3486581, Серия К № 3514951; Серия К № 3685404; Серия К № 3725047; Серия К № 4413779 и Серия К № 4428386, Ш. е осъществил състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Акта е предявен и подписан от жалбоподателя, който се запознал с отразените в същия констатации във връзка с описаното нарушение, но без да изложи възражения по повод на тях. Освен в акта, такива възражения не са били депозираны от Ш. и в рамките на допълнителния тридневен срок, предвиден по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на този акт и на останалите материали по административно-наказателната преписка, от Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР Габрово е било издадено и посоченото наказателно постановление № 21-0892-000296/02.06.2021 г., което се явява предмет на обжалване по настоящото дело.

При така изложената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Данните в разписката към приложения на л. 4 от делото екземпляр на НП сочат, че той е получен от жалбоподателя на 11.07.2021 г. Жалбата против последното е постъпила при наказващия орган на 13.07.2021 г., или преди края на седемдневния срок, започнал (съобразно правилата на чл. 83 от ЗАНН и чл. 183, ал. 2 от НПК) да тече от деня, следващ датата за неговото получаване. С оглед на това и поради обстоятелството, че е била подадена от правоимащо лице, тя следва да се приеме за процесуално допустима, а разгледана по същество – и за основателна по отношение на искането за отмяна на обжалваното постановление.

Законосъобразността на всяко едно наказателно постановление се предпоставя преди всичко от тази на акта за установяване на съответното нарушение, което се санкционира чрез него. Същият трябва да отговаря на определени изисквания и следва да бъде съставен преди изтичането на конкретни срокове, посочени в нормата на чл. 34, ал. 1, б. ”В” от ЗАНН. В настоящия случай изискванията във връзка с тях действително са спазени. До 07.04.2021 г. не е било известно кое лице е управлявало автомобила с Рег. № СА 52-52 РМ към момента – 10,56 часа на 11.03.2021 г., в който то е било заснето да се движи от техническото средство. След като това е така, а въпросното обстоятелство е станало известно едва при попълването на декларацията по чл. 188 от ЗДвП от страна на жалбоподателя, следва да се приеме, че нарушителя се явява открит именно на свързаната с нея дата - 07.04.2021 година. Актът е бил съставен не след, а преди изтичането на предвидения в чл. 34, ал. 1, б. „В” тримесечен срок от тази дата, както и преди изтичането на една година от конкретния ден (11.03.2021 година) за извършване на описаното в него нарушение. Законовия срок за издаване на наказателното постановление също е спазен, тъй като то е било издадено преди края на шестмесечния период, започнал да тече от датата за съставяне на акта за установяване на това нарушение. Актът е съставен от компетентно лице

по смисъла на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, като същият и наказателното постановление съдържат всички реквизити, предвидени под формата на задължителни чрез нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Наказателното постановление също е издадено от компетентен орган, тъй като направеното позоваване в него и т. 2.12 от посочената в последното Заповед с Рег. № 81213-515/14.05.2018 година, издадена от Министъра на вътрешните работи и приложена на л. 17-18 от НАХД № 648/2021 г., водят до заключение, че Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР Габрово е бил компетентно по смисъла на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП лице, разполагащо с права да издава такива постановления за нарушения на норми от същия закон.

Въз основа на отразеното в представените писмени материали може да се заключи, че е налице действително извършено нарушение, което се явява индивидуализирано по съответния ред, доколкото същите съдържат данни за съответната структура на МВР, на чиято територия е установено това нарушение; мястото, датата и точния час за извършване на същото; регистрационния номер на МПС и собственика, на когото то е било регистрирано; описание на нарушението и нарушените разпоредби чрез него. При наличието на изброените по-горе данни и отразеното в заснетия клип, следва да се приеме, че актът и постановлението съдържат именно такова описание на нарушението, каквото се предвижда по закон, в т.ч. и от аспект на съответните електронни фишове, обуславящи приложението на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП, които също са описани в тях. Приложеното на л. 13 писмо писмо сочи, че съответния вид уред за измерване (преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1) е бил одобрен тип средство за измерване по смисъла на чл. 32, ал. 1 от ЗИ, а намиращия се на л. 14 от делото протокол от проверка № 72-С-ИСИС от 22.10.2020 година на БИМ – че конкретното изделие от този използван за измерване на скоростта вид (камера от същия тип ARH CAM S1, № 11743d5) е било техническо изправно към датата на замерването. При това положение не може да се счита, че тя не е установила конкретната скорост (а от тук – и самото нарушение) по един обективен начин независимо от посочените различни стойности за нея в снимковия материал (л. 9) и постановлението, което се обжалва по делото. Освен че се явява по-благоприятна за отговорното за нарушението лице, отразената в наказателното постановление по-ниска стойност на скоростта, която е послужила като фактическа основа за неговото санкциониране, има своето логическо обяснение поради данните в протокола за проверка от л. 13, след като приспадната разлика от 4 км/ч съответства на допустимата максимална грешка, която е възможно да се получи при измерването чрез тази система.

От снимковия материал на л. 16 от делото е видно, че към момента – 10,56 часа на 11.03.2021 година за изготвяне на приложения на л. 11 фотоклип, на който е било заснето движението на съответния автомобил с описаната в акта и в наказателното постановление скорост, не само фиксиралото същата техническо средство, но и служебния автомобил на работилния с него полицейски служител, са били разположени след зоната, от началото на която е започвало действието на пътен знак, за който (от аспект на неговата кръгла форма и предвиденото в нормата на чл. 47, ал. 3 от ППЗДвП) може да се счита, че е въвеждал определена забрана, в т.ч. за движение с по-висока от отбелязаната на него скорост. Тя обаче не би могла да бъде свързана с нарушението, за което жалбоподателя е бил санкциониран, тъй като към момента на заснемането му управляваното от Ш. МПС се е приближавало към този знак, поради което би могло да се е движило с превишена скорост само преди, а не след него, т.е. в зоната за действие на въведената с него забрана. Доколкото това е така, а както акта, така и наказателното постановление не съдържат необходимото описание на допълнително установени в процеса обстоятелства, отразени в приложена на л. 31 от делото справка (че на път II-44 в района на км. 26+930 в посока гр. Габрово, към 11.03.2021 година са били разположени два пътни знака В 26, първия от които се е намирал в ляво на платното за движение – на около 177 метра от входа на бензиностанция „Крузиз“, а вторият – в дясно, на около 166 метра от входа за същата бензиностанция), както и че към момента на

заснемането техническото средство е било разположено на около 197 м. от първия, и около 186 м. – от втория от тях, следва да се приеме, че самото движение с превишена скорост не би могло да се счита за доказано въз основа на приложения снимков материал, още повече и при неясния отговор на въпроса дали в същата посока, в която е пътувал автомобила на жалбоподателя, но преди забранителния знак, до който е било ситуирано техническото средство със служебния автомобил, е имало друг такъв знак (В 26) от същия вид, в чиято зона на действие се е намирало и МПС с Рег. № СА 52-52 РМ. При тези обстоятелства съдът прие, че авторството на нарушението не е доказано нито по безспорен, нито по несъмнен начин, което налага и искането за неговата отмяна да се уважи.

Предвид изложените съображения съдът прие, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени. Въз основа на това, с оглед на изрично направеното искане и представените в подкрепа на същото писмени доказателства, намери, че съобразно предвиденото в чл. 63, ал. 3 от ЗАНН ответната по жалба страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя стойността на съответните разноси, възлизащи на сумата от 300 лева, които (според приложения на л. 54 договор за правна защита и съдействие от 09.09.2021 г.) той действително е заплатил за упълномощаване на процесуален представител – адвокат от Адвокатска колегия - Габрово, който не само че е изготвил подадената жалба против наказателното постановление, но и го е представлявал като такъв в производството по него.

Воден от горното, и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 3-то от ЗАНН, съдът